

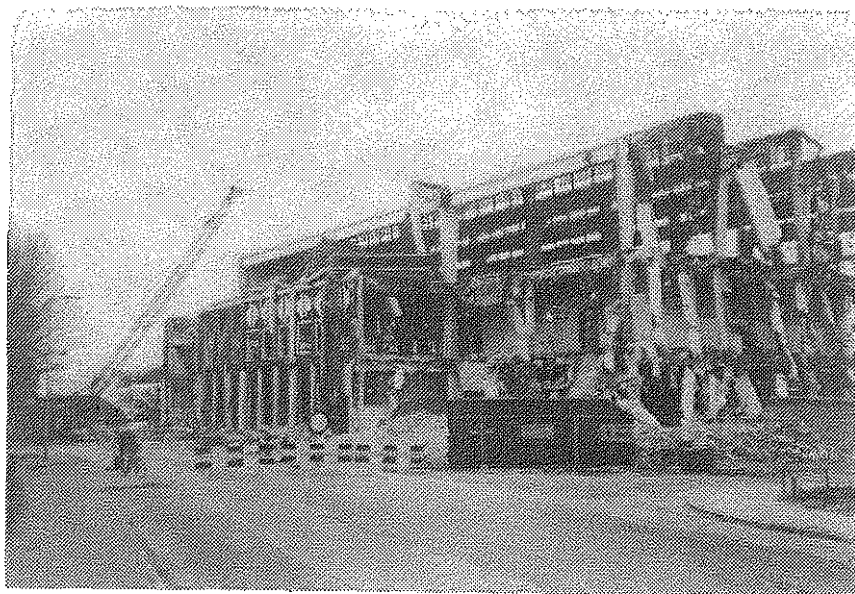
DE LAATSTE STEEN

*De kogel beukt
door de lege fabriek
het laatste restje
"romantiek"
wordt neergehaald
met brute kracht*

*Straks zal men zeggen:
"Kijk daar stond eens
Spanjaards bolwerk.
Een koninkrijk dat
niet meer is..."
De tand des tijds
vrat een gemis...*

*Wie had dat destijds
kunnen denken.*

Lejo van Kuijeren

VAN HOREN ZEGGEN...

Zaligverklaring...

In het oude postkantoor aan de Grotestraat woonde eertijds in een bovenwoning een zekere "Te Velde" met zijn vrouw. Via een ijzeren trap, die langs de buitenmuur was bevestigd, verliet de heer Te Velde elke avond in "n twee-donker" (d.i. de schemer) zijn woning om beneden de kolenkit te vullen. De "belhamels van Borne" hadden er weet van dat de heer Te Velde leed aan godsdienst-waanzin... Daar wisten ze wel wat mee te doen... In de avond, voor de heer Te Velde zich had laten zien, was een tweetal snuiters in de hoge boom geklommen, die ter hoogte stond van de woning waar nu Peter Koehorst en zijn vrouw wonen. Zo waren ze vlak boven de plek waar de kolensilo van Te Velde stond. Met een witte zakdoek werden de boomklimmers vanuit een bosschage aan de overkant van de Grotestraat gewaarschuwd dat de heer Te Velde de deur uit kwam en naar beneden ging. Op het moment dat deze de kolenkit had gevuld en weer naar boven wilde gaan, klonk het luid van boven: "Te Velde!?". De heer Te Velde zeeg op zijn knieën en met zijn handen en hoofd ten hemel geheven antwoordde hij (waarschijnlijk de Heer Zijn eigen bijbeltaal citerend): "Ja Heer, wat wilt Gij dat ik doen zal?". En vanuit "de Hemel" klonk het zelfverzekerd: "Te Velde, gij wordt zalig"! Te Velde, die blijkbaar direct ook aan zijn vrouw dacht, zette de communicatie met "de Hemel" voort met de vraag: "Dank U Heer...en, eh...mijn vrouw ook?" Van boven klonk het antwoord zeer beslist: "Bin ie bedonderd"?! Nog vele jaren heeft dit voorval gezondmakend op de lachspieren gewerkt van menig inwoner van Borne.

J.W.M. Meijer.